

4. ZUŠkoviny

číslo

IX. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř

vychází 1. prosince 2014 s prosbou a přáním

Úvodník

Na obchodních domech již blikají všemožné vánoční motivy. Blikají už od začátku listopadu. O Vánocích by se nemělo nic ponechat náhodě, regály zaplnit po stropy, do kádí našlapat co možná nejvíc kaprů a připravit „dárkové sady“ – ty jdou nejvíc na odbyt, když zákazník vlastně neví, co by druhého mohlo opravdu potěšit. Je začátek Adventu. Toto slovo pochází z latinského adventus, tedy příchod. Myslí se tím příchod Spasitele, který má být v těchto dnech radostně očekáván. V tradiční společnosti byl zároveň dobou klidu, kdy si lidé po celém roce prací na polích mohli doma odpočinout a náležitě se „připravit“. To je čas jako stvořený pro setkávání se s blízkými, projevování lásky, ale i přemítání nad vlastními skutky nebo vzpomínání na ty, kteří mezi námi už nejsou.

24. prosince, sedm hodin večer, rodina sedí na pohovce v obývacím pokoji a kouká na televizi. V rohu místnosti pod nazdobeným stromkem se válí hromady pestrobarevných a lesklých papírů. Televiznímu programu nevěnuje nikdo příliš velkou pozornost, vždyť to samé vidí každý rok. V myslí listují seznamem svých nových dáreků, mají radost. Takové hezké věci!

Co nejklidnější Advent Vám přeje Ga.

A kdybyste třeba chtěli právě letos něco ZMĚNIT, kdybyste chtěli zažít jiný pocit než uhonit se za dárky, které potom obdarovaný po svátcích vrací nebo vyměňuje či odkládá na dno skříně, nebo se přejít všeho na co si vzpomenete a následně si dávat novoroční předsevzetí, že chcete zhubnout. Kdybyste třeba opravdu chtěli něco změnit...obdarujte penízem, který ušetříte za nákup další zbytečnosti, která Vám nebo někomu jinému bude doma překážet...Váš dar může zachránit lidský život! Svým darem můžete pomoci změnit osud jednoho z 233 800 vážně podvyživených dětí! Pomozte třeba i drobným příspěvkem zajistit péči pro tisíce sirotků smrtícího viru ebola! To nejdůležitější je neztrácet čas!

100 Kč umožní vyčistit dostatek vody pro 4 rodiny na 1 měsíc

140 Kč stojí sada mýdel pro dodržení základní hygieny jako neúčinnější prevence šíření eboly

300 Kč zabezpečí terapeutickou výživu pro 1 těžce podvyživené dítě na 2 týdny

464 Kč stojí 400ks latexových chirurgických rukavic pro zdravotníky, které zabrání přenosu viru eboly

860 Kč stojí rodinná sada ochranných pomůcek (jednorázové rukavice, silné gumové rukavice, tablety chloru, mýdlo, bezpečnostní oblek a roušky, nádoba a rozprašovač pro bezkontaktní dezinfekci, nádoba na čistou vodu, pytle na odpad, informační leták- vše v uzavřené plastové nádobě)

1 000 Kč zajistí základní ošetrovací sadu a léky pro 175 vysídlených osob na 1 měsíc

Přeji Vám, abyste se rozhodli co nejdříve a zažili i díky tomu krásné a požehnané Vánoce! Jé

www.lekari-bez-hranic.cz

www.unicef.cz

Z notesu pana ředitele

Paní zimě se zatím nějak nechce přijít, asi je na ni zatím venku moc velké teplo. A možná proto mi teď připadá, že vánoce jsou někde v nedohlednu. Ale stačí nevěřícíne zalistování v notesu a ten říká jasně: už tenhle měsíc a bude to „co by dup“. Jen než se k nim dostanu, otočím stránku, kde mám v listopadu největším písmem napsáno JAZZOMĚŘ 2014. Sice už je tomu téměř měsíc, co letošní „jazzoměřský“ koncert skončil, ale ještě dlouho na něj budu vzpomínat a doufám, že i všichni zúčastnění. Pro vás, kdo jste v divadle nemohli být, krátké shrnutí. První část večera patřila hostům FACTORIAL! ORCHESTRA z Hradce Králové. Big Band složený z mladých, výborných muzikantů, kteří nenechali nikoho na pochybách, že hudbou, kterou hrají, žijí do poslední buňky svého těla. Repertoár bandu je stylově široký a tak jsme mohli slyšet skladby nejen jazzové, ale z oblasti funky, latiny, rock'n'rollu a popu, většinou v nápaditých aranžích kapelníka a trombonisty Zdeňka Boreckého. Zazněla i jeho autorská skladba Alibaba's Wet Dream, skladba promyšlená, skvěle vystavěná. Závěr vystoupení byl vygradován skvělými výkony zpěváků a sólistů doslova „do varu“. Po krátké přestávce vystoupil Big Band hraběte Šporka, který je stálíci „jazzoměřských“ koncertů. Big Band se představil s programem výsostně „jazzovým“ a opět skvěle sestaveným. Kapele to „šlape“ a je to radost poslouchat. Tradičně velkorosý prostor pro sólisty, skvělá rytmika a hlavně vedení Martina Brunnera dělají z BBHŠ výjimečný band, který stojí za to slyšet znovu a znovu. A po každé je to „jazzový svátek“. Ne jinak tomu bylo na letošním, devátém ročníku festivalu. Příští tedy bude jubilejní, desátý. Jazzoměř jsem si opravdu užil, až by o mě někdo mohl říct: „no jo, ten z toho zas měl vánoce“. Ale na ty opravdové se těším moc a moc. Vyhlížím je s očekáváním i s napětím a vždy ve velké touze. I u nás ve škole jsou přípravy v plném proudu. Připravujeme spoustu vystoupení na adventních koncertech, adventních trzích, předvánočních koncertech a koncertech vánočních, je toho tolik, že prosincový plakát je opět delší než obvykle. Jen se podívejte! Tak se těším nejen na samotné svátky, ale i na dobu adventu. Tak, jako pokaždé doufám, že ve shonu příprav si najdu chvílku klidu pro zastavení a vydechnutí. To je, věřte, moc důležité. Jedině pak se můžeme pořádně nadechnout a z plna hrdla zazpívat: „Nám, nám, narodil se!“ Tak klidný adventní čas a požehnané svátky plné radosti vám přeje Váš Vlastimil Kovář.

Jak to bylo s Mikulášem

Byl jednou jeden malý kluk. Takový normální byl, jak kluci bývají. Vlastně nebyl úplně normální. Byl to chytrý a nadaný kluk, a kdyby byly v roce 270, kdy se narodil, ZUŠky, jistě by do nějaké chodil. Jeho rodiče byli bohatí tak, že by mohl navštěvovat třeba deset ZUŠek najednou. Určitě by měl svůj tablet, mobil, TV, auto a všichni by mu záviděli. Ale vlastně on byl šileně nenormální. Měl rád lidi, byl skromný a hlavně, věřil v Boha. To znamená, že věřil v Lásku. Tomuhle klukovi brzy zemřeli rodiče. Zůstal sám s hromadou peněz. Neposlechl kamarády, neutrácel za přepych ani za nic jiného. Nechal si nejnuttnější a všechno ostatní rozdál chudým lidem. Jedna z legend vypráví, že v noci potají vhodil oknem do domu váček s penězi, protože se dozvěděl o velké chudobě rodiny, která v něm bydlela a hrozcímu nebezpečí, že se jejich dcerky stanou otrokyněmi. Lidmi velmi oblíbený mladý muž se stal biskupem a po celý svůj život říkal lidem, že Kristus je Láska a že tahle Láska je největší bohatství na světě. Traduje se, že zemřel 6. prosince 350.

Do dnešních dnů přetrvává mezi lidmi tradice spojená s tímto výjimečným mužem. Jmenoval se Mikuláš a v předvečer svého svátku obchází a naděluje všem dětem sladkostí i radost z toho, že se otevírají dveře adventního času. A my znovu můžeme vyhlížet Betlémskou hvězdu a těšit se na Vánoce, kdy budeme oslavovat narození malého Jezulátka a zpívat koledy. Bude nám krásně, protože Láska bude s námi. *A*

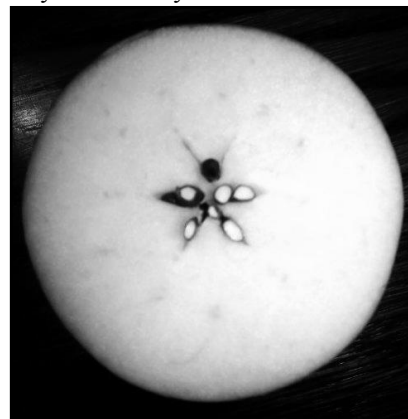
Milý Ježíšku,

rok se s rokem sešel a už ti zase píši. Nedávno mě napadla taková zajímavá myšlenka. Celý rok nedostaneš ani řádku a před Vánoce jsi zavalený dopisy. Jak vůbec stiháš všechno přečíst a zařídit? Rozhodla jsem se proto, že má letošní přání budou taková, aby udělala radost i tobě a nedala ti moc práce. Přeji si:

- aby byl na Vánoce pořádný sníh
- aby někdo donesl dárky i tobě stejně jako v den, když ses narodil
- aby si tě pořád nepletli se Santou
- aby si lidé sami dávali dárky od srdce a mysleli jeden na druhého
- aby ti na Štědrý den všichni zahráli a zazpívali
- aby si lidé víc posílali papírová přáníčka než smsky
- aby se na Štědrý den všichni zastavili, nikam se nehonili, nic neuklízeli a pouze si užívali kouzla Vánoc

Děkuji.

BobuLe, foto Ančíí

Bude – Nebude po uzávěrcce měsíčního plakátu

Klarinetové trio ve složení Magdaléna Paclíková, Barbora Tichá a Antonín Ott vystoupí 18. prosince 2014 na již tradiční vánoční besídce pořádané pro sponzory Základní školy speciální v Jaroměři. Akce proběhne v prostorách této školy. Nikola Hájková

Bylo – Nebylo

Děvčátka a slečny na Přeletu v Praze

Soubor LDO Děvčátka a slečny (Kateřina Prášilová, Monika Němečková a Edita Valášková, na gambu Jan Holínský) se svou inscenací „Kázání děvčátkům a slečnám“ podle Ch. Perraulta a barokního kázání B. H. J. Bílovského byl po úspěchu na Loutkářské Chrudimi pozván do programu přehlídky Přelet nad loutkářským hnízdem v pražském divadle Minor. Letošní přehlídka toho nejlepšího a nejinspirativnějšího co se v loutkovém divadle v Čechách a na Moravě v profesionálních a amatérských souborech v uplynulé divadelní sezóně urodilo, se konala od pátku 31. října do neděle 2. Listopadu. Podle ohlasu diváků jsme nezklamali! Jé

Naše úroda 5. listopadu byla jako každý rok skvělá. Její moderátorka, Kateřina Prášilová nás překvapila svým oděním ve stylu „řecké bohyně“, ve kterém se prý špatně chodí. Slyšeli jsme zpěv, hru na klarinet, varhany, housle a klavír. Nádherný výkon předvedl i smyčcový soubor pod vedením paní učitelky Jany Kovářové. Hudební výběr byl velice rozmanitý, od sonát přes lidové písně až po modernu a jazz. Koncert obohatilo krátké představení literárně dramatického oboru s příhodným názvem „To je úroda!“. Celý sál byl vyzdoben podzimními pracemi žáků výtvarného oboru. (h)RUŠ

Soustředění souboru „Moji kluci“ a Bylo nás pět

V sobotu 8. listopadu jsme se sešli v 9 hodin, já jsem přišla pozdě, a hned jsme začali zkoušet. Všechny scény jsme si nejdříve nazkoušeli a až potom je postupně natočili filmovou kamerou. Celé dopoledne jsme pilně cvičili a těšili se na to, jak nakonec budeme pálit ceciliánské město a vosy. Na zahradě před ZUŠkou jsme založili takové ohniště z krabic a suché trávy. To jsme zapálili a běhali dokola a volali, že hoří! To samé jsme udělali i u vos. Pak si Honza (Petr Bajza) „nacpal“ do pusy mrkev jako štípanec od vosy a Martin jako jeho tatínek mu dal jako facku a tím jsme zakončili celý náš film. Jarka ho nastříhala a poslala do Prahy jako dokument naší práce na scénickém čtení... uvidíme, jak výběr nakonec dopadne. K-Ája

Soubor „Moje holky“ v tu samou sobotu odpoledne v zahřátých prostorech dramaťáku vystřídal kluky a dvě Karolíny s Bárrou. Sešel se totiž za stejným účelem: zdokumentovat svou práci v rámci scénického čtení knihy Pavla Šruta „Pan Kdybych hledá kamaráda“. Holky dozkoušely, natočily a taky včas poslaly svůj příspěvek do projektu Rosteme s knihou, Čtenář na jevišti. Jé

POdzimní SETkání Divadelníků

Listopad nemusí nutně probíhat ve znamení sychravých dní, mokra v botách a nepříjemně vlezlé zimy. Stačí k sobě pustit trochu sluníčka. Pro to jsme si v pátek 21. listopadu zajeli do Svitav, kde probíhalo přátelské divadelní posezení na předem zadané téma, tzv. Posed, který se konal v divadle Trám. Po loňském Marianu Pallovi byl letos coby autor zvolen viktoriánský Edward Lear, který je mezi lidmi známý především díky svým limerickům. Limerick je forma poezie, sestává z pěti humorných veršů zpravidla o schématu AABBA. Navzájem jsme shlédli svá představení, popovídali si s kamarády a bavili se. Bylo to příjemné, krásné a inspirativní. Těšíme se zase za rok! Prý na téma: Ivan Magor Jirous. TzjvvK

Jazzoměř 2014 – úspěšná

O Jazzoměři se hodně píše, hodně mluví a zážitky z ní hodně dlouho vydrží, tedy krátce: jen tak dál a houšť!

V sobotu 8. listopadu proběhl další ročník Jazzoměře. Letos jste na Jazzoměři mohli krom BigBandu hraběte Šporka také slyšet hradecký Factorial! Orchestra pod vedením kapelníka Zdeňka Boreckého. Bylo to bezvadné, všichni hráli s nadšením a elánem, možná to bylo i jejich zpěváky a výbornými sólisty, kteří podium ještě více rozzářili. Zpívali Zdeňka Pozůstalová a Martin Růža. Po tomto velmi energickém zážitku nastoupil na podium BigBand hraběte Šporka s kapelníkem Martinem Brunnerem. BigBand se věnuje skladbám Milana Svobody a dokonce hraje věci i od Dana Ellise. A má také výborné sólisty. Vystoupení bylo také velmi vydařené jako celý večer. A už se zase těším na další ročník Jazzoměře. čaBMa

Jazzoměř se letos odehrála v podvečer soboty 8. listopadu 2014 v jaroměřském divadle. První část večera patřila hostům z hradeckého FAKTORIAL! ORCHESTRA, složeném z velice šikovných mladých lidí, kteří předvedli výborný výkon. Skladby, které hráli, byly většinou v pěkném a nápaditěm aranžmá trombonisty a kapelníka Zdeňka Boreckého, a některé z nich doprovázeli zpěváci. Po krátké přestávce vystoupil domácí Big Band hraběte Šporka, který nám pod vedením kapelníka Martina Brunnera předvedl jak své tradiční jazzové skladby,

tak i další, které byly úplně nové. Obecenstvo bylo velmi nadšené a určitě se všichni těšíme na příští ročník Jazzoměře. (h)RUŠ

Martin Brunner a Big Band hraběte Šporka

Zeptala jsem se jedné nadšené divačky: **Jaká byla Jazzoměř 2014?**

Úžasně energeticky nabitá, dlouhá, nezapomenutelná...hlavně ve výběru hostujícího orchestru, který vede Zdeněk Borecký a zároveň pro něj píše úpravy skladeb. Mně se líbí každá Jazzoměř, každá je jiná. Náš BigBand byl fantastický jako vždycky. Náš BigBand se liší od těch ostatních, protože Martin Brunner vybírá skladby Milana Svobody, což je takový typický jazz, možná není úplně zajímavý pro všechny posluchače, ale já ho mám hrozně ráda. Takže já jsem byla spokojená maximálně. **Jaká byla energie v hledišti?** Já jsem byla velmi spokojený hvízdající divák, pár hvízdů jsem kolem sebe ještě slyšela...sem tam...občas. Obecenstvo bylo živější než na jiných koncertech ale pořád je to Jaroměř, trochu si „rejpnu“...to znamená, jak říká Miloš Dvořáček, betonový psi: málo spolupracují, málo reagují a na můj vkus i málo tleskají...

Možná jediná vada na kráse byl časový nepoměr mezi vystoupením prvního a druhého orchestru, kdy první hrál hodně dlouho ve srovnání s druhým, tedy to působilo nejen časově nevyrovnaně.

Děkuji za postřehy a vzkaz pro diváky: Nebojte se projevit, když se vám něco líbí, je to okamžitá zpětná vazba pro účinkující. Pokud se vám něco nelíbí, pište nám do naší schránky! Jé

Zdeněk Borecký a Factorial! Orchestra

Představujeme práci žáků výtvarného oboru

Stává se, že před Vánocemi se vám nakupí spousta úkolů a restů, které jste dosud odkládali a nestíhali. Výtvarníci jsou v pohotovosti už od začátku října, kdy se sešly hned dva větší pracovní projekty - výzdoba malbou klavíru pro jaroměřské podloubí a malba na zeď ve vstupní části u pokladny našeho zimního stadionu. Práci si mezi sebe rozdělily dvě skupiny nejstarších výtvarnic a výtvarníků. Po celý měsíc jsme kreslili, malovali a nakonec retušovali, což je mimochodem největší pipláčka. Rozložený klavír byl našťastí umístěn v naší učebně, takže stačilo rozmíchat barvy a už to frčelo. Malovalo se na zemi i na lavicích, na klavíru i pod ním. Voda však jako velice důležitá pracovní pomůcka úplně chyběla na „zimáku“, kde si mládež musela pomoci, jak to šlo. Nošení kbelíků s vodou nám všechno poněkud ztěžovalo, přenášení žebříků a hlavně jejich nedostatek zase práci brzdilo. Ne všichni mohli ve stejnou chvíli tvořit, nakonec ale každý zdánlivou nepohodu překonal. Akce je prostě akce. Chci jim proto všem poděkovat, všem výtvarníkům, kteří přes skutečné nepohodlí stvořili velkoformátové obrázky (na zdi i na dřevě), které se povedly! A moc. Zajděte se mrknout!

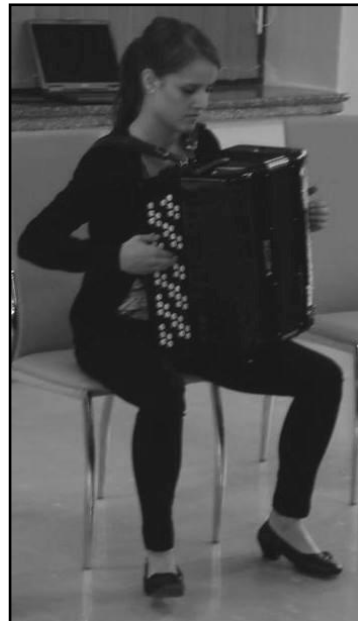
Radka Ulichová

Přišla jsem...Veronika Leksová

Vzpomenete si, kdy jste přišla poprvé do ZUŠky? Hm, v pěti letech, bylo to ve Svitavách a učila jsem se na akordeon. Táta chtěl, abych šla do ZUŠky, já chtěla na flétnu, ale tam už bylo plno. A on chtěl, abych šla na akordeon, byl doma a on na něj taky hrál...moc se mi nechtělo, byl to velký nástroj. Ale pak mě to začalo bavit, měla jsem dobrou paní učitelku. Připravila mě potom na konzervatoř, říkala, že mám v sobě takový nějaký potenciál...jezdily jsme spolu na konzervatoř na konzultace a pak byly přijímací zkoušky a přitom jsem se ještě přeúčila z klávesového akordeonu na knoflíkový. To bylo hodně těžké. Na konzervatoř mě vzali a letos jsem v šestém ročníku. **A učíte tedy u nás prvním rokem?** Ne, dva roky jsem už vyučovala v Poličce a potom ještě v Králíkách na ZUŠce, když byl potřeba záskok. **To máte tedy dojíždění...**No v pondělí ráno jedu do Pardubic do školy odpoledne do Jaromče a potom zase do Svitav. **Jak se vám učí?** Výborně! Mám to moc ráda. **A co vás čeká po absolutoriu?** Půjdu studovat hru na akordeon na AMU do Bratislavy, v Česku tento obor není. A kdyby to nevyšlo tak do Hradce Králové na pedagogickou fakultu. **Vzpomínáte si na sebe, jaká jste byla žákyně?** Projevila se nějaká krize? No, něco tam trošku bylo... ale pak jsem to nějak zase dala do kupy...to bylo, když jsem asi jezdila na konzultace a hodně moc musela cvičit. **Jaké je uplatnění pro váš nástroj?** V kapelách, v souborech...i v komorní hře. **Máte nějaký figl na své žáky?** No mám. Máme dvě harmoniky, jednomu menšímu klukovi se líbí bílý velký akordeon, má ho vždycky slíbený, když bude umět, jinak hraje na červený...

Přeji Vám samé šikovné žáky a hodně moc hraní jen na bílý akordeon. Jé

...viděli jsme...

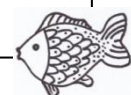
...smyčcový soubor během soustředění...

...Martina Škrabka na Naší úrodě...

...a soubor Petra Slezáka na Svatomartinském koncertu.

V Ý T V A R N É S T Ř Í P K Y

Co nás čeká : PROSINEC

11. prosince Světový den dětství. V tento den byla v roce 1964 založena organizace UNICEF - Dětský fond Organizace spojených národů - která pomáhá ke zlepšení životních podmínek dětí po celém světě. Například díky očkování se podaří každý rok zachránit život až 3 milionům dětí v zemích, kde neexistuje zdravotnictví anebo které jsou postižené válkou či přírodní katastrofou. Dětství by mělo být jedním z nejkrásnějších období našeho života. Važme si toho, že bydlíme klidném koutku Země. Možná naše výtvarnice svými kresbičkami vystihly i vaše dětské radosti.

Věděli jste, že ... PABLO PICASSO, nejslavnější malíř 20. století, jako dítě maloval jako dospělý? Ale jako dospělý maloval jako dítě. Byl velice živé dítě, s maminkou rád tancoval a zpíval španělské písničky. Tatínek učil ve španělské Malaze kreslení na výtvarné škole a restauroval staré obrazy. Každou neděli spolu chodili na býčí zápasy a oba našli zalíbení v holubech. Hodiny pozorovali tyto ptáky a rádi je kreslili. Malému Pablovi se v malování opravdu dařilo. V deseti maloval líp než tatínek, ve čtrnácti předčil většinu malířů v Malaze a jeho obrazy obdivoval skoro každý. Tatínek se ho jednou zeptal: „A co budeš dělat potom, až budeš slavný?“. Hoch mu odpověděl: „Potom zas budu, tatínku, malovat podle svého. Ať se to komu líbí nebo ne!“ Stvořil si svůj vlastní svět: v obrazech, sochách, v keramice. Posuďte sami, poznáte, co je na obrázku v rámečku?

11. prosince Mezinárodní den hor, svátek vyhlášený teprve v roce 2003. Hory mají pro život na Zemi velmi zásadní význam. Poskytují většinu světové sladké vody a jsou domovem mnoha živočichů a rostlin, které jinde nenajdete. Několik kreseb starších žáků představuje orla skalního.

Symbol tohoto svátku se skládá ze tří rovnostranných trojúhelníků, hor, které pomyslně vyrůstají ze země:

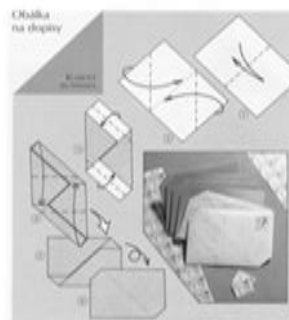
1. hora má na vrcholu modrý diamant (ledovce, sníh),
2. hora má uprostřed žluté kolo (surovinové zdroje),
3. hora se zelenou základnou (zemědělská činnost).

Udělejte si s námi ... OBÁLKA NA DOPIS JEŽÍŠKOVI

Pomůcky: barevné papíry (může být i ozdobný balicí papír anebo papír ruční), pravítko, nůžky, lepidlo v tyčince, známka.

A to nejdůležitější, adresa:
Vánoční Pošta
Boží Dar 1
362 62 Boží Dar

Obrázky nakreslili žáci VO: Dětatví - A. Chrásková, E. Šrytřová, J. Nýčová. Orel - K. Brouk, J. Reindl, L. Filandrová, K. Mojžišová, A. Slezáková, M. Machová, J. Halamka, D. Holečková, T. Štaffová. Ukázky z knih - H. Doskočilová: „Když velcí byli kluci“, P. Mulatinho: „Nápadité origami“. Stránku připravila R. Uličková. Obrázek v rámečku představuje hlavu ženy.

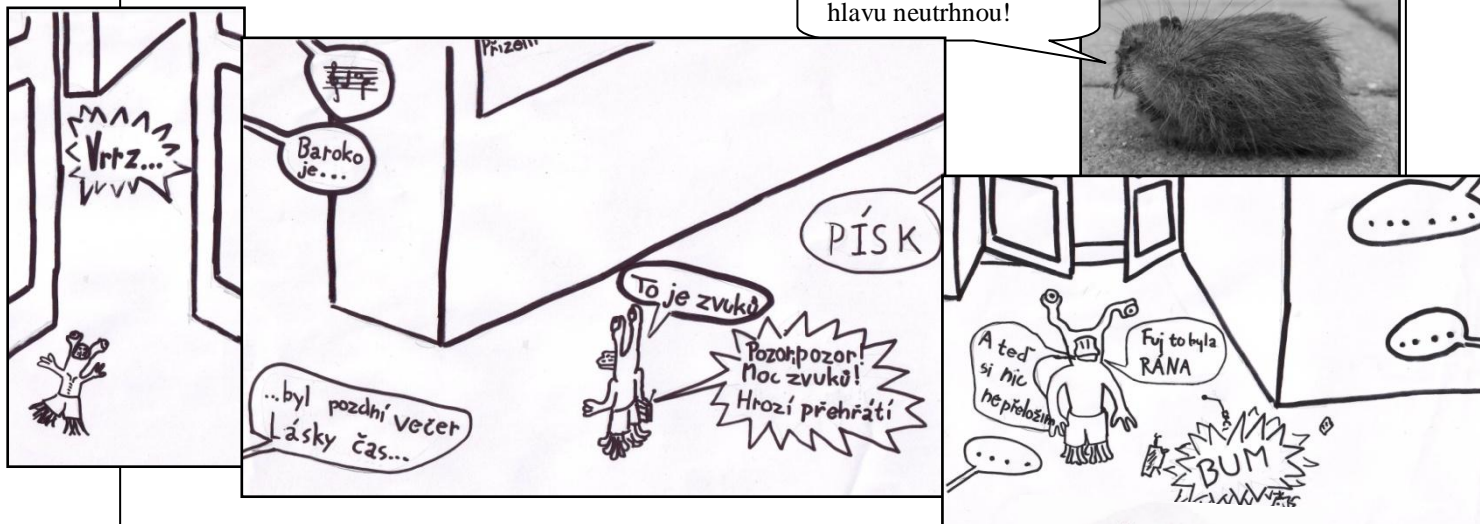
Do šatny...zvítězili jsme!

Vítěznou větu z minulého čísla doplnil Jan Ruprich!. Gratulujeme!

Doplňte pointu do bublin! Nejvtipnější a nejvýstižnější nápady odměníme! Nezapomeňte se k textu podepsat a vhodit ho do 19. prosince (uzávěrka lednového čísla) do poštovní schránky vedle LDO, v přízemí školy. Těšíme se!
(S)TRIP pro vás kreslí Maro a Ondro

A pak že mi za to hlavu neutrhnou!

„Představte si, poprvé se u nás na Štědrý večer sešel sudý počet lidí!“

„Jak to, vždyť jste tři?“

„Jo, ale potom přijelo sedmnáct hasičů!“

„Mamí, mamí! Stromeček hoří!“

„Říká se, svítí a ne hoří!“

„Mamí, mamí! Záclony už taky svítí!“

Soudce: „Můžete mi vysvětlit, proč jste se během noci čtyřikrát vloupal do stejného obchodního domu?“

„To je jednoduché, chtěl jsem dát manželce pod stromeček šaty.“

„Ale proč čtyřikrát?“

„Poslala mě je čtyřikrát vyměnit.“

Rodiče mají dvě děti, věčného pesimistu a velkého optimistu. Na Vánoce chtějí děti vyzkoušet: pesimistovi naplní pokoj hračkami a optimistovi do pokoje navezou kupu hnoje. Zazvoní zvoneček a děti se běží podívat na dárky. Z pokoje pesimisty se ozývá: „Tolik dárků, všichni mi budou závidět, hračky se budou kazit a rozbíjet, tolik baterek do nich...!“ Optimista se směje: „Tolik hnoje! To musí být někde koník!“

„Pane řediteli, můžete mi dát na zítra volno? Manželka chce, abych jí pomohl s vánočním úklidem!“

„Z takového důvodu vám přece nemůžu dát volno!“ rezolutně to odmítne ředitel.

„Děkuji,“ oddechne si zaměstnanec. „Věděl jsem, že je na vás spolehnouti!“

„Pepičku, zapal stromeček!“
Po chvíli: „Mamí, a svíčky taky?“

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356

e-mail : zus.jaromer@quick.cz , www.zus-jaromer.cz

4. číslo vychází 1. prosince 2014 s prosbou a přáním

redakční rada: TzjvvK (Monika Němečková), Ga (Kateřina Prášilová), BobuLe (Lenka Jechová), k-Ája (Karolína Novotná),

Pěš (Petra Březinová), čaBMa (Barbora Maksymovová), *A* (Anna Holínská), Ančiii (Anna Vitvarová)

Maro (Martin Karban), Ondro (Ondřej Kryst), Bapu (Alžběta Skořepová), (h)RUŠ (Hana Hrušková)

korektury grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)

